

Képek bibliai helyszínekről, régészeti leletekről - Újszövetség I.

Jeruzsálem óvárosa látható a képen, közelebről a Templom-hegy. A templomot i.sz. 70-ben lerombolták Titusz légiói. Jézust elvetette a zsidóság, mint nép, és teljesült a próféta szava: (Mik. 3.12) "Azért ti miattatok mezővé szántatik a Sion, és kőhalommá lesz Jeruzsálem, a templom hegye pedig erdős hegygé."

A jövendölések szerint Jézusnak akkor kellett eljönnie, amikor a templom még állt. Malak. 3.1-ben ezt olvassuk: "Ímé, elküldöm én az én követemet, és megtisztítja előttem az utat, és mindjárt eljön az ő templomába az Úr, akit ti kerestek, és a szövetségnek követe, akit ti kívántok; ímé, eljön, azt mondja a Seregeknek Ura." Dániel könyve megjövendöli Jézus halálát és Jeruzsálem, a

templom pusztulását is. "A hatvankét hét múlva pedig kiirttatik a Messiás és senkije sem lesz. És a várost és a szenthelyet elpusztítja a következő fejedelem népe; és vége lesz mintegy vízözön által, és végig tart a háború, elhatározottat a pusztulás." (Dán. 9.26) Később a Templom helyén épült fel az Omár-mecset, amely az Iszlám szent helye.

Betlehem ma. Itt született Jézus Krisztus, i.e. 5 körül. A Biblia érdekes módon nem határozza meg pontosan Jézus születésének idejét, pedig Jézus fellépéséről,

halálának időpontjáról pontos kijelentést ad Dániel könyvében.

Ennek ellenére az, hogy az akkori időszak messiási időszak volt, mindenki számára közismert tény volt. Ezt olvashatjuk Mát. 2.1-6-ban: "Amikor pedig

megszületett Jézus a júdeai Bethlehemben, Heródes király idejében, ímé napkeletről bölcsek jöttek Jeruzsálembe, ezt mondván: Hol van a zsidók királya, a ki megszületett? Mert láttuk az ő csillagát napkeleten, és azért jöttünk, hogy tisztességet tegyünk neki. Heródes király pedig ezt hallván, nyugtalanzkodott, és vele együtt az egész Jeruzsálem. És egybegyűjtve minden főpapot és a nép írástudóit, tudakozódott tőlük, hol kell a Krisztusnak megszületnie? Azok pedig mondták neki: A júdeai Bethlehemben; mert így írta meg a próféta: És te Bethlehem, Júdának földje, semmiképen sem vagy legkisebb Júda fejedelmi városai között: mert belőled származik a fejedelem, aki legeltetni fogja az én népemet, az Izráelt." Nem utasították el tehát az érdeklődőket, hogy menjetek el, mert nem ebben az időszakban jön el a Messiás. A próféciák - amellet, amit idéztek az írástudók -, mást is elmondtak az Eljövendőről. Azt, hogy nem csupán ember, hanem egyben Isten is lesz. Emberfia és Isten Fia egy személyben. Az idézett prófécia Mikeás könyvéből így kezdődik: "De

te, Efratának Bethleheme, bár kicsiny vagy a Júda ezrei között: belőled származik nékem, aki uralkodó az Izráelen; akinek származása eleitől fogva, öröktől fogva van." (Mik. 5.2). Ésaiás könyvében pedig ezt olvashatjuk: "Mert egy gyermek születik nekünk, fiú adatik nekünk, és az uralom az ő vállán leszen, és hívják nevét: csodálatosnak, tanácsosnak, erős Istennek, örökkévalóság atyjának, békesség fejedelmének!" (Ésa. 9.6)

A Betesda nevű medencét is feltárták a régészek Jeruzsálemben, ahol Jézus meggyógyított egy beteg embert. (János 5,1-14)

János 5.4-ben olvassuk, hogy ennek a tónak a vize időnként megmozdult. A közkeletű elképzelés szerint ez természetfeletti erő műve volt, és úgy gondolták, hogy ha valaki először lép a vízbe, az meggyógyul. Ez az elképzelés vitte oda az embereket, és sokszor visszatetsző versenyfutást láthatott az oda látogató: betegek taposták egymást, csak hogy ők érhessenek először a vízbe. Isten aligha gyönyörködött volna egy ilyen látványban. Nem volt nagyobb lehetősége a gyógyulásnak, mint amekkora esélye ma van ennek egynémely "csodatévó" tónál. Amikor Jézus itt járt, szombatnap volt. Tudta, hogy a gyógyítás úgy felszítaná a farizeusok előítéleteit, hogy minden

eszközzel véget vetnének a munkájának. Azonban Jézus látott valakit, aki mindenki másnál nyomorultabb volt, aki évtizedek óta feküdt betegen. A Megváltó könyörületre indult és meggyógyította őt - nem is késett a farizeusok reakciója: Ján. 5.17-ben olvassuk, hogy meg akarták ölni.

Siloám-tava Jeruzsálemben, ahol Jézus meggyógyította a vakon születet embert (János 9,1-7). Jézus tanítványai osztották az akkori elképzeléseket, hogy a betegségek közvetlenül valamilyen bűnnek a következményei. Megkérdezték: vajon ez az ember vétkezett, vagy a szülei, hogy vakon született. Jézus ezt mondta: "Sem ez nem vétkezett, sem ennek szülei; hanem, hogy nyilvánvalókká legyenek benne az Isten dolgai." Jób könyvében is

olvashatunk arról, hogy bár Jób sok csapás és betegség is érte, ezek nem a bűnének következményei voltak - pedig Jób barátai mindenáron ezt akarták bizonyítani.

A régészek megtalálták Péter házát Kapernaumban, ahol Jézus meggyógyította Péter anyósát, és más betegeket is. (Máté 8. 14-16) A ház alapja a légifelvétel kép bal szélén látható - a jobb szélén a kapernaumi zsinagóga romjainak egy részét láthatjuk. Ez a zsinagóga már jóval később épült, mint az evangéliumokban említett épület. (Jobb oldali kép.)

Jákob kútja látható a képen, amely ma is létezik, ma már egy épület belsejében. Jézus itt találkozott a samáriai asszonnyal. (Ján. 4.6-39) Több rendkívül fontos tanítást is közölt ezzel az asszonnyal, aki megkérdezte, tőle, hogy vajon Jeruzsálemben, vagy Samáriában kell imádni Istent? Jézus válaszát Ján. 4.21-24-ben ezt olvassuk: *"Asszony, hidd el nekem, hogy eljő az óra, a mikor sem nem ezen a hegyen, sem nem Jeruzsálemben imádjátok az Atyát. Ti azt imádjátok, a mit nem ismertek; mi azt imádjuk, amit ismerünk: mert az időesség a zsidók közül támadt. De eljő az óra, és az most vagy, amikor az igazi imádók lélekben, és igazságban imádják az Atyát: mert az Atya is ilyeneket keres, az ő imádóiul. Az Isten lélek: és a kik őt imádják, szükség, hogy lélekben és igazságban imádják."* Nem azáltal kerülhet az ember közösségbe Istennel, hogy egy szent helyet, templomot - ma pedig egyházat vagy gyülekezetet keres. Ennek is megvan a maga haszna és értéke, de nem a legfőbb érték. Egyedül az a hit vezet Istenhez, ami Őtőle jön. A Szentlélektől újjá kell születnünk, az Isten kinyilatkoztatott igazságát, a Bibliát kell életünk alapjává tenni minden dologban: Lélekben és igazságban kell őt imádni. Egyik nem lehet meg a másik nélkül, és ezek között tökéletes egyensúlynak kell lennie. Jézust a Szentírás soha nem mutatja extázisban, vagy önkívületben, ahogyan ma sokan gondolják a Lélek munkáját. Jézust a Szentírás lapjain mindig a Szentlélektől való nyugodt erőben látjuk, az igazságot messzemenő tapintattal, de mindig megalkuvás nélkül képviselve.

Sokáig kétségbe vonták azt, hogy valóban Poncius Pilátus volt Júdea helytartója. Azonban a régészet talált bizonyítékot erre: Cezáreában találtak egy feliratot, amelyen szerepel a prokurátor neve. A helytartó hiába vélte, hogy ha kiszolgálja a vallási vezetőket, és elítéli Jézust, akkor biztosíthatja a hatalmát. Néhány évvel később kegyvesztett lett, és az élete dicstelen véget ért.